

[Sundhedsministeren]

i fællesskab kan prioritere den mest hensigtsmæssige anvendelse af ressourcerne.

Spm. nr. S 283

Til *socialministeren* (27/11 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Mener ministeren ikke, at socialudvalget i Odense handler i strid med intentionerne i bistanndslovens § 20, når det uden videre pudser politiet på en familie, der selv ønsker at tage vare på sit barn, der er ramt af kræft?«

Begrundelse

Odense Kommunes socialudvalg har sendt besked til politiet med krav om at finde en familie, der har sagt nej tak til det offentlige behandlingssystem. Der henvises i øvrigt til B.T.s omtale af sagen den 26. og 27. november 1987.

Svar (4/12 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det fremgår af bistanndslovens § 20 bl.a., at den, der får kendskab til, at et barn lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette det sociale udvalg.

Det fremgår endvidere af § 123, at det sociale udvalg uden forældrenes samtykke kan anbringe et barn uden for hjemmet, når det er absolut påkrævet af hensyn til barnets velfærd.

Den Sociale Ankestyrelse har i serien Sociale Meddelelser (SM 0-66-79) offentliggjort en afgørelse, hvorefter Ankestyrelsen i 1978 har tiltrådt dels en foreløbig, dels en endelig beslutning om anbringelse uden for hjemmet af et sygt spædbarn. Forældrene var medlemmer af Jehovas Vidner og havde i forbindelse med barnets hospitalsindlæggelse meddelt, at de ikke ønskede barnet behandlet med blodtransfusioner. Beslutning om anbringelse var truffet efter en henvendelse til kommunen fra hospitalet, idet der kort efter indlæggelsen var indtrådt en sådan forværring i barnets tilstand, at blodtransfusion skønnedes nødvendig.

Hverken jeg selv eller Socialministeriet har adgang til at gribe ind i sager om børns fjernelse fra hjemmet. Vi kan derfor heller ikke tage stilling til dispositioner, som socialudvalget i Odense måtte have truffet i den omtalte sag.

Er eller bliver der truffet en afgørelse om anbringelse af barnet uden for hjemmet, kan forældrene indbringe denne for Den Sociale Ankestyrelse og derefter i givet fald for landsretten.

Spm. nr. S 284

Til *socialministeren* (27/11 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»På hvilke områder er et socialudvalgs medlemmer i stand til bedre at vurdere et barns levevilkår end de forældre, der har bragt barnet til verden, og hvilken baggrund kræves for at være medlem af socialudvalget med denne ret?«

Begrundelse

Gang på gang tvangs fjernes børn på grundlag af et socialudvalgs beslutning. I Ekstra Bladet har der være fokuseret på et 3-årigt barn, der helt tåbeligt er blevet fjernet fra et ellers solidt og godt hjem. Tilmed skal en civildommer ved »løsladelsen« af det 3-årige barn have løftet pegefingeren og bedt moderen passe bedre på sit barn en anden gang. Disse urimelige bureaukrater, der ikke ser ud til at være i besiddelse af pædagogisk baggrund, har tilsyneladende ingen betingelser for at bestride det job, der bringer normale familier i krise.

Svar (4/12 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter bistanndslovens regler om hjælpeforanstaltninger uden samtykke påhviler det det sociale udvalg at træffe afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet, når det er absolut nødvendigt af hensyn til barnets velfærd.

Når det sociale udvalg ikke kan holde møde, kan foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke kan opsættes, iværksættes foreløbigt af formanden eller i dennes forfald af næstformanden.

Det fremgår af den kommunale styrelseslov og af den sociale styrelseslov, at kommunalbestyrelsen nedsætter et socialudvalg, hvis medlemmer vælges blandt kommunalbestyrelsens medlemmer.

I møder, hvor det sociale udvalg behandler sager om anbringelse af børn uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens in-